Subota, 22.02.2014.g.

I više puta sam se upitao da li sve ovo što pišem nije previše nekako
samodopadno, egoistično, oholo… …

Kao, ja o tome pišem kao da se samo meni događaju takve stvari, kao da

**sam samo ja važan Gospodinu… **

Ili drugi misle da sve to čak i izmišljam pa se preko ovih svojih članaka nastojim osobno promovirati ili nešto slično.

Zli mi usađuje takve misli.

A onda opet, dadnem sam sebi odgovor: "Pa Ivica, to je tvoje, to je tvoj duhovni dnevnik, to je ono što se tebi događa u tvom duhovnom životu. Ne lažeš, ne izmišljaš. I ako netko to hoće čitati, čitat će."

MOJ PROBLEM JE SAMO TO ŠTO JA SVIMA ŽELIM REĆI ŠTO MI GOSPODIN LIJEPOGA ČINI U ŽIVOTU.

A SREO SAM TOLIKO PREKRASNIH LJUDI, OD KOJIH SU NEKI DOŽIVJELI PUNO LJEPŠIH STVARI NEGO JA… I SVJEDOČILI SU TO DRUGIMA KAKO SU OSJETILI, KAKO SU MOGLI I ZNALI, TAKVI KAKVI SU …

I ZNAM, NITI SAM JA BOLJI VJERNIK I KATOLIK OD NJIH NITI SU ONI OD MENE.

NITI JE ITKO OD NAS BOLJI VJERNIK I KATOLIK OD ONOG DRUGOG.

GOSPODIN MI JE DAO ZA SPOZNATI, I JA TO ČVRSTO

VJERUJEM, DA SE JEDINO PO TOME RAZLIKUJEMO, A TO JEDINO GOSPODIN ZNA, I MOŽDA ĆE NAM DATI ZA SPOZNATI JEDNOG DANA KADA DOĐEMO PRED NJEGA, DAKLE, DA SE JEDINO RAZLIKUJEMO PO TOME KAKO VRŠIMO BOŽJU VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT.

BOŽJU VOLJU KOJOM JE ON NAMA DAVNO ODREDIO TKO ĆEMO I KAKVI ĆEMO BITI KADA SE JEDNOM RODIMO I KADA ĆEMO JEDNOM ŽIVJETI I HODATI U OVOM NAŠEM ZEMALJSKOM ŽIVOTU.

SAMO U TOME SE RAZLIKUJEMO A TO NITKO OD NAS NE MOŽE SPOZNATI NI ZA SEBE A KAMOLI ZA ONOG DRUGOG.

I ZATO SE JA JAKO, JAKO TRUDIM DA NIKAKO SVOJU VJERU, SVOJU DUHOVNOST, SVOJE SVJEDOČENJE VJERE NE USPOREĐUJEM SA VJEROM I DUHOVNOŠĆU NEKOG DRUGOG KOGA MI GOSPODIN POŠALJE NA MOJ ŽIVOTNI PUT.

PAPA, SVEĆENIK, LOPOV, UBOJICA, SIROMAH, BOGATAŠ,
INVALID, SVJETSKI PRVAK U NEČEMU, REDOVNIK, ONI KOJI
SVAKI DAN IDU NA MISU, ATEISTI …

TKO OD SVIH TIH NABROJANIH, SKUPA SA MNOM, MOŽE ČISTA I
MIRNA SRCA I DUŠE REĆI DA JE IZVRŠIO U POTPUNOSTI
SVETU BOŽJU VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT I ŽIVOTE ONIH KOJE MU
JE GOSPODIN PSOLAO NA NJEGOV ŽIVOTNI PUT?

TKO?

JA SIGURNO ZA SEBE MOGU REĆI DA ZNAM DA NISAM …

TOLIKO PUTA SAM "PADAO" U SVOJEM ŽIVOTU …I TOLIKO PUTA JOŠ PADNEM …

ALI SE TRUDIM, TRUDIM SE SVIM SVOJIM DAROVIMA, SPOZNAJAMA I FIZIČKIM I DUHOVNIM SNAGAMA, KAKO ZNAM I UMIJEM …

BOŽE MOJ, TRUDIM SE …SMILUJ SE MENI GRIJEŠNIKU …

I tako je došlo i KLANJANJE ŽIVOM GOSPODINU U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU u četvrtak.

I nosio sam taj dan na misu i KLANJANJE jednu obitelj, muža i ženu.

Nevjernike. Rekla mi je jednom ta žena da ona jednostavno ne vjeruje u Boga i život poslije smrti. Ali, rekla, vjeruje da ima neka sila, da nešto ima…

A zapravo, na KLANJANJE sam nosio njezinog muža. Nju sam sreo više puta u zadnjih dva mjeseca, u vezi posla. I nekoliko puta smo razgovarali po desetak minuta.

IMA U NJOJ ONO NEŠTO …

Ali njega, njega nisam nikad sreo. I igrom slučaja, jednom nije imala telefon
a morala je nazvati svojeg muža. I tako mi je ostao broj od njezinog muža u
mojem telefonu.

I ispričala mi je da joj je muž prošao u zadnjih nekoliko godina 15-tak što
operacija, što zračenja radi raka s kojim se borio.

I zadnje mu se prije tri tjedna pojavio na plućima. I doktori su mu odredili

kemoterapiju. Svaki treći dan.

I neki dan mi je rekla da joj muž više dalje jednostavno ne može. Da se povukao u sebe, da nikud ne izlazi, da ništa ne želi, za ništa nema volju.

A taj dan nije ni došla na posao jer joj je mužu jednostavno bilo tako teško da se počeo grčiti, čekali su doma da dođe doktor i da mu da neku injekciju ili da ga odvedu u bolnicu.

Uhvatila ga depresija. Ojačana time što nije vidio svrhu svojeg sadašnjeg i budućeg života.

TAKVE SU MISLI I STANJE ONIH KOJI U SVOJIM KUŠNJAMA
NEMAJU VJERU U BOGA ŽIVOGA I VJEČNI ŽIVOT POSLIJE SMRTI
U KRALJEVSTVU BOŽJEM.

I kada sam za to saznao, bio sam na putu. I odmah sam za nju i njega
izmolio KRUNICU BOŽJEG MILOSRĐA.

ZA OBRAĆENJE.

Onda sam se sjetio da je taj dan i KLANJANJE ŽIVOM GOSPODINU U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMNETU u našoj župi. Pa sam odlučio da ću tamo "nositi" toga čovjeka i moliti Gospodina za obraćenje, da mu dopusti, PO LJUBAVI SVOJOJ BESKRAJNOJ, I MILOSRĐU SVOJEM BESKRAJNOM, U KOJEM NAS JE DAVNO OSMISLIO I STVORIO, da mu dopusti da Ga spozna u ovim trenucima njegovi najvećih životnih kušnji.

NEGDJE BLIZU KRAJA SVOJEG OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA.

I molio sam Ga da u svemu tome i mene iskoristi, AKO JE TO NJEGOVA SVETA VOLJA, da i ja pomognem tom čovjeku u tom DA VJEČNO NE PROPADNE.

I tako sam molio na misi, tako sam molio i na KLANJANJU.

No, na klanjanju smo najviše molili i zahvaljivali za MATERIJALNA SREDSTVA I DOBROČINSTVA ŠTO NAM ČINI BOG.

A tu sam mogao samo zahvaljivati … i zahvaljivati … zahvaljivati za sve … ZA SILNO DUHOVNO, TJELESNO I MATERIJALNO BOGATSTVO KOJIM JE GOSPODIN OBDARIO MENE I MOJU

OBITELJ. I SVE NAS LJUDE.

I nekako nisam mogao naći onaj trenutak, ONAJ MIR U SRCU, da se pomolim za obraćenje tog čovjeka i te žene. Pa sam si nekako mislio da možda to i nije Gospodinova volja.

Nikako nisam mogao "uhvatiti" onaj trenutak kada uvijek osjetim da je GOSPODIN PRIMIO MOJU MOLITVU.

JER TADA DOBIM PREKRASNI, DUBOKI MIR U SVOJE SRCE. I

SILNU RADOST. I OBLIJU ME SUZE KOJE SAMO TEKU.

Ali, na kraju KLANJANJA, naš dragi župnik ostavio je i minutu, dvije da se pomolimo pred ŽIVIM GOSPODINOM i za sve naše potrebe koje smo donijeli na KLANJANJE.

A ON JE ZA TO VRIJEME PO CRKVI NOSIO PRESVETI OLTARSKI SAKRAMENT. I ŽIVI GOSPODIN JE BIO S NJIM.

I ja sam se pomolio za sve one koji se preporučaju u moje molitve, za moju obitelj, za one koji ne mogu imati djece, za one koji žive u grijehu, za one koji su sudjelovali u počinjenju grijeha abortusa, za obraćenje

**bogopsovača i
pijanih ljudi…**

**I naravno, ponovno sam žarko prinio GOSPODINU I TOG ČOVJEKA,
KOJEG NIKAD NISAM VIDIO U ŽIVOTU, I NJEGOVU SUPRUGU, DA
IM SE SMILUJE, DA IM OMOGUĆI DA GA SPOZNAJU U OVIM
SVOJIM KUŠNJAMA.**

I ODJEDNOM SAM SE IZGUBIO U PROSTORU I VREMENU.

I POČEO SAM ŽARKO MOLITI.

MOLITVA JE SAMO IZLAZILA IZ MOJIM MISLI, MOJEG SRCA …

MOLIO SAM LJUBLJENOG MOG GOSPODINA ISUSA KRISTA,
ŽIVOG TU NEGDJE U CRKVI, DA SE SMILUJE TOM ČOVJEKU.

DA MU DADNE DA GA SPOZNA U OVIM SVOJIM KUŠNJAMA
PO MILOSRĐU SVOJEM I LJUBAVI SVOJOJ BESKRAJNOJ…

DA MU POŠALJE SVOJEGA DUHA SVETOGA DA RASPIRI ONAJ
MALI ŽAR VJERE KOJA MU JE USAĐENA NA KRŠTENJU,
RASPLAMTI U MALI PLAMIČAK VJERE DA JE U NJEGOVIM
KUŠNJAM SPAS U NJEMU, GOSPODINU ISUSU KRISTU ...

DA NE DOZVOLI DA MU DUŠA PROPADNE, ODE U PAKAO
RADI NJEGOVE NEVJERE ...

**NAKON NEKOLIKO TRENUTAKA OBLIJALE SU ME SUZE I
OSJETIO SAM DUBOKU RADOST.**

**GOSPODIN JE BIO TU! OPET JE BIO TU DA ČUJE MOJU
MOLITVU.**

**U TIM ZADNJIM TRENUCIMA KLANJANJA, KADA SE VEĆ
PJEVALA ZAVRŠNA PJESMA, ON JE BIO TU.**

SLUŠAO JE MOJU MOLITVU ZA TOG ČOVJEKA …

KADA SAM U SVOJIM MISLIMA SVE IZGOVORIO ŠTO MI JE
BILO U SRCU, CIJELU MOLITVU KAKO MI JE DOŠLA, OSTAO
SAM ČEKATI …ČEKATI GOSPODINOV ODGOVOR …

JER SAM GA NA KRAJU MOLIO DA AKO TREBAM U SVEMU

TOME NEŠTO I JA UČINITI ZA SPASENJE TOG ČOVJEKA, DA MI DADNE DA TO SPOZNAM, PRIHVATIM I IZVRŠIM…

ČEKAO SAM I PLAKAO …VRUĆE SUZE TEKLE SU MOJIM LICEM …

A JA SAM BIO SAKRIVEN IZA ZIDA, IZA KLUPE, KLEČEĆI NA PODU …

NITKO NIJE NA MENE OBRAĆAO PAŽNJU …

A JA SAM ČEKAO ZATVORENIH OČIJU …I PROĐE MI MISAO
DA MI MOŽDA GOSPODIN NEĆE NIŠTA ODVRATITI, MOŽDA MI
NEMA ŠTO ODGOVORITI …

I ODJEDNOM, UGLEDAM GOSPODINA KAKO ODLAZI, OKREĆE
GLAVU PREKO RAMENA I POGLEDA ME …

I DOĐU MI U MISLI I SRCE RIJEČI: "POŠALJI MU PORUKU."

I GOSPODIN ODE, NJEGOVA POJAVA NESTALA MI JE IZ
MOJEG DUHOVNOG VIDOKRUGA.

"POŠALJI MU PORUKU" ODZVANJALO JE U MOJEM SRCU I
MOJIM MISLIMA.

I PONOVNO NAVALA SUZA I POKOJI JECAJ.

O, LJUBLJENI MOJE GOSPODINE, OPET SI PRIMIO MOJU
MOLITVU. I ODGOVORIO SI MI.

I NISAM NEKAKO OSJETIO ŠTO ĆE DALJE BITI S TIM
ČOVJEKOM, KAKVA JE GOSPODINOVA VOLJA ZA NJEGA,
NJEGOV ŽIVOT, NJEGOVO SPASENJE.

TO NIJE MOJE I NIKAD TO NE ŽELIM SAZNATI.

UVIJEK SE SAMO PITAM ŠTO JA MOGU UČINITI.

MORAM TOM ČOVJEKU POSLATI PORUKU…

MORAM SMISLITI SADRŽAJ PORUKE.

ŠTO I KAKO DA NAPIŠEM ČOVJEKU, BLIZU SMRTI, KOJI NE VJERUJE U BOGA, MOJEGA NIKAD NISAM UPOZNAO?

I POČEO SAM ODMAH SMIŠLJATI TEKST. U GLAVI, U MISLIMA.

I DRUGI DAN, NAKON TOGA ŠTO SAM SE ODHRVAO NEKIM NAPASTIMA ZLOGA KOJI ME HTIO U SVEMU SPRIJEČITI DA ODUSTANEM OD SLANJA PORUKE, POSLAO SAM MU PORUKU:

"JUČER SAM U CRKVI MOLIO ZA VAS,
DA VAM BOG U OVIM KUŠNJAMA DADNE
SNAGU I MIR.

MIR I DOBRO, IVAN."

To je bilo to.

U TIH NEKOLIKO RIJEČI SKRILA SE SVA VJERA KOJU JE TAJ ČOVJEK U OVIM TRENUCIMA MOGAO U OVIM TRENUCIMA PRIMITI.

Ne znam kakve dalje Gospodin ima planove za tog čovjeka.

Meni kao da je "pao" kamen sa srca jer sam nekako želio pomoći tom čovjeku da dođe na početak puta svojeg obraćenja, a nisam znao kako.

I nakon svega osjećam neki mir.

Ne znam da li će duša tog čovjeka biti spašena, i kako će završiti njegov ovozemaljski život.

Ali sam nekako osjetio da nije skroz izgubljen, da će dobiti priliku za obraćenje. Kada, kako, ne znam …

Možda je početak svega i poruka njegove supruge, koja mi je danas odgovorila umjesto muža:

"OPROSTITE NA ZAKAŠNJELOM ODGOVORU. JUČER SAM IMALA TEŽAK DAN. PUNO HVALA NA ŽELJAMA I BRIZI…"

Nije spomenula ni Boga ni molitvu.

Ali u ovim njezinim riječima osjećam da se nešto "budi". BUDI SE VJERA.

LJUBLJENI MOJ GOSPODINE, BESKRAJNO TI HVALA!

ZA TVOJU BESKRAJNU LJUBAV I NEIZMJERNO MILOSRĐE ZA SPASENJE NAS GRIJEŠNIH LJUDI!

NEKA BUDE VOLJA TVOJA …

SVET I PRESVET, MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE!

SVETI I PRESVET.